

கணபதி தினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

103

33/21

சிதம்பர-அன்னதானமான்மியம்.

இஃது,

கோயில்

8173 31:38

அ - இராமசாமிச்சுவாமியவர்களால்,

NOVLOON MANDALAM

NOVLOON-630

NEAR KARANJUR

சிறை 1-வது

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கந்தனவரு வைகாசி

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பர - அன்னதானமான்மியம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தழர்த்தீசுவாமிகள்.
கற்றுகொரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றுகின்றாப்பற்றுவாவமே.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்.

அன்னம்பாலிக்குந் தில்லைச்சிற்றம்பலம்
பொன்னம்பாலிக்குமேலுமிப்பூமிசை
பென்னம்பாலிக்குமாறுகண்டின்புற
வின்னம்பாலிக்குமோவிப்பிறவியே.

சுந்தரழர்த்தீசுவாமிகள்.

மடித்தாடுமடிமைக்க ளன்றியேமனனேநீ வாழுநானுந்,
தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கிலிநிம்போது தடுத்தாட்
கொள்வான், கடுத்தாடுங்கரதலத்திற் தமருகமுமெரியகலு
ங்கரியபாம்பும், பிடித்தாடிப்புலிபூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெரு
மானைப்பெற்றமன்றே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்-திருவாசகம்.

உடையாளுந்தனடுவிருக்குமுடையாணடுவுணியிருத்தி
யடியேனடுவுளிருவீருமிருப்பதானுடையேனுன்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப்புரிபாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலையென்கருத்துமுடியும்வண்ணமுன்னின்றே.

திருநாவுக்கரசுவாயிகள் “அன்னம்பாலிக்குந் தில்லைச் சிற்றம்பலம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி இருப்பதாலும், காசிசேதுமுதலிய மஹையதலங்களி லன்னதானஞ்செய் வதிலும், பூலோக கயிலாசமாகிய இந்தச் சிதம்பரக்ஷேத்ரி ரத்தில் மஹையர்களுக்கு அன்னதானஞ் செய்விப்பதிலும், சிவன மன்ன நீதித்தியாசனங்க ளனுஷ்டித்தவருகிற சிவ னடியார்களுக்கும், சிற்ற்தபெரியோர்களுக்கும், திருவமுது செய்விப்பதே அளவிறந்தகோடிமடங்கு அதிகபலனாகும்;—

ஆனபடியா லிவ்வித விசேஷங்களுடைய இந்தக்ஷேத்ரி ரத்திற் சபமேநடப்பிக்க விருப்பங்கொண்ட வித்தியாதான த்தோடு, இதற்கேதுவாயும், சாற்றுகின்ற தானங்களுக்குட் சிற்றத்தாயு முள்ள அன்னதானமும், நடத்த விருப்பங்கொ ண்டு:—

உலகெலாமுணர்ந்து ஓதிதற்கரிய சிவபெருமானருளி ய வேதாகமபுராண இதிகாசங்களாலும் உண்மை நாயன் மார்களாலும் விராட்புருடனுடைய இருந்தயகமலமெனவும், புண்டரீகபுரம், விபாக்கிரபுரம், தில்லைவனம் - திருக்கோயி லெனவும், வியந்தி - ஓதப்பெற்றதாயும் அப்பெருமான் ஆன் மாக்களுப்புமாறு சிவகாமசுந்தரியம்மையார் கண்டுகளிக் கப் பஞ்சகிருத்திய பரமானந்ததாண்டவம்புரிந்தருளுதற்கு முக்கிபஸ்தானமாயும் விளங்குகின்ற;—

சிதம்பரக்ஷேத்ரித்திலே ஆலயத்துக்கு அபிமுகமா யுள்ள ஆயிரகுளத்துக்குத் தென்களையிலே ஸ்ரீசாம்பநடே சப்பெருமான் சம்பூரணகிருபையாலும், சகலதனவான்களு டைய பேருதவியாலும், ரூபாய் பதினாயிரத்துக்கு நம்மாஸ் தூதனமாகவமைக்கப்பட்ட மடாலயத்திலேசென்றகாலநா

சித்தினாய் - சுவ - ஸ்ரீசாம்பநடேசப்பெருமானுக்கு நடந்த சும்பாபிஷேகம் தரிசித்தற்குவந்த சாதுக்களுக்கும், மற்றையர்களுக்கும் சாங்கோபசாங்கமாய் அன்னதானம் நடப்பித்ததுமல்லாமல், அதற்குமுன் சென்ற விக்குறிவூதை - உசுவ - ஸ்திரவாரமுந் திரயோதசினிதியும் உத்திராடகூத்திரமும் கூடிய கபதினத்திலே, உதயாதி அரைநாழிகைக்குமேல் - ரூப - நாழிகைக்குள்ளாகக் கும்பலக்கினத்தில் மடாலயப்பிரவேசமாகிய அந்நாஸ்தொடங்கி இந்நாளாவும் இயன்றமட்டும் அன்னதானம் நடந்துவருகின்றது; ஆயினும், மென்மேலும் அபிவிருத்தியாக அன்னதானம் நடப்பிக்க விருப்பங்கொண்டிருப்பதுமல்லாமல் எமக்குப் பிற்காலத்தும், சாங்கோபசாங்கமாய் நடந்துவருதற்கேதுவாக, அசையாப்பொருளாகிய நிலம்வாங்குதற்கு, அந்நாஸ்தொடங்கி உத்தேசித்தே வந்திருக்கின்றனம். ஆகையால், சீங்களாவோரும், யாம் உத்தேசித்த மேற்கண்ட தருமத்தை எப்போதும் சாங்கோபசாங்கமாய் நடந்துவரும்படி நமது நடேசப்பெருமான் கிருபையால் நடத்துவீர்களென்றே நம்புகின்றனம்.

ஆனால், தானங்களெல்லாவற்றினுள்ளுஞ் சிறந்தது அன்னதானமே. அதிலும், மற்றையர்களுக்குச் செய்விப்பதினுஞ் சிவனடியார்களுக்கும் பெரியோர்களுக்குஞ் செய்விப்பதே அளவிறந்தகோடிமடங்கு அதிகபலனாகும்.

தானங்களெல்லாவற்றினுள்ளும் அன்னதானமே

சிறந்ததானமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிலநுமோத்திரம்.

அன்ன தான மறைந்தவற்று ளதிக பலமே யருந்தினாலுக், கின்னல் கெடுக்கு மப்பொழுதே யின்பந் தனையு மிசை

விக்கு, மவ்னு முட்லுள் வலியதனான் மாறில் பொருளே யஃ.
ததனா, லென்னி லுவமை யிதற்கில்லை மண்ணின் கண்ணோ
வெவ்விடத்தும்.

அன்ன மதனி லாமுதிர மதனாற் றசையா மதனாலே
மவ்னு மலின சுக்கிலமு மலின மதனாற் கருவாரு
மன்ன மின்னே னுயிர்வாழு மாக்கை விரைய வழிந்தகலு
மன்ன மதுவே யுடமன்னை யாக்கு நிறுத்து மழித்திடுமே.

உற்றான் பசியைக் கனகத்தா லொளிசேர்மணியா லொ
ன்டொடியான், மற்ற முளநல் வளனாலு மாற்ற வலனோ
வலன்வயினுட், கொர்ப்பந் தனக்கும் பாலனுக்குங் கிளர்ந்த
தருணன் தனக்குமுட, லொற்க * முடைய விருத்தனுக்கு
முண்டோ கிளையோ தனமொழித்தே.

தேவர் முனிவர் தானவருந் திரைப்ப ருணவைத் திதிவி
ரும்பி, யாவருணவை விரும்பாதா ரீடர்சே ருடலுண்முந்நூ
ற்றெட், டோவா நோயுண் டவற்றுள்ளும் பகிரோய் கொ
டிய துறினதனுக், காவாவென்றே யருளாள னருத்து மருந்
தோ தனமன்றே.

உற்ற பகிரோய்க் கனமருந்தை யுதவு வாரு மிலராசி
லற்ற துயிரு மவ்வுடலுக் கன்ன மளிப்பா ரவருண்டேம்
பெற்ற துயிரு மவ்வுடலம் பெறுமவ் வுயிருந் தருமாதி
சொற்றை யீவா னுயிரீவான் தரும முதலுந் துயக்கறவே.

அன்ன மாக்கை தனையாக்கு மதனா லமமுன் னுளவாரு
மன்ன மதனா லனைத்தினுக்கு மதிக காரண மதனாலே
யன்ன மதனுக் கொப்பான காரண யில்லை யாயுங்கா
லன்னையான காரணமும் புதல்வர்க் குளதோ வகவிடத்தே.

* ஒற்கம் என்றது - மெலிவு.

அன்ன மதனை யுலகனைத்து மாக்கு மயனென் றறையு
மறை, மன்னு முலகந் தனைக்காக்கு மாய் எனெவு மதித்து
ரைக்குஞ், சொன்ன வுலக மனைத்தினையுந் துடைக்கு மானு
மெனச்சொல்லு, மின்ன முறையா லெவற்றினுக்கு யிஃதே
முதலென் றெண்ணுகவே.

உதக மதனை யுயிரெல்லா முண்ண விரும்பு மதனாலே
யுதகந் தனக்கு மொப்பான பொருள்வே நிலை யுலகத்து
ளுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முயிரை யோம்பு மதனாலே
யுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முதவிற் பரம பலமுளதே.

நீருவியாடநீபுரானம்.

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடும்மேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருந்தண்ணறுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்பரிம்புரவிமேத
மருட்பரிதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம்.

சுந்தீலழனிவரீபாடல்.

சாற்றியதானங்கட்குளன்னதானமேதலைமையாகும்
போற்றிநிந்தவசிகட்குட்பொருவிலாஞானியாகும்
ஆற்றிநிம்நூல்களுக்குளத்தொய்தந்தலைமையாகும்
நோற்றிநிந்தலங்கட்குணுக்குறிந்நிலையாகும்.

அருமறையறைந்தவண்ணமருமையாஞ்சிதம்பரத்திற்
றருவினைப்போலேயன்னதானமேசெய்யவேண்டும்
பெருமையாமெத்தலத்தும்பெருமையாயித்தலத்தி
லொருபிடியமுதளித்தாலொழிவிலாப்பலனுடைத்தாம்.

அத்தினுமடியார்க்கன்னமளிப்பதேயதிகமாகு
மத்தினும்பெரியோர்க்கன்னமளிப்பதேயதிகமாகு

அ சிதம்பர-ஆன்னதானமான்மியம்.

மெத்தலத்தேனுமன்னமெலையறவளித்தபேறு
மித்தலத்தளித்தவன்னதானத்துக்கிணையேயில்லை.

நீதிசாரம்.

கரிபரியாயிரங்கள் கனத்தகோதானம்பூமி
பரிவொடுரசிதஞ்சொர்ன பாத்நிரம்பண்பாமென்று
மிருகுலமொத்தகன்னி கோடிதானீந்நிட்டாலு
மரிதிதுவென்றேயன்ன தானமேயதிகமாகும்.

கோயிலூர்புரானம்.

சாற்றுமத் தலமன்ன தானஞ்செய் வதற்கிடமாம்
போற்றுமத் தலம்போலெப் புவனத்து மில்லையெனத்
தூற்றுவ தெவன்செய்வ தணுத்திணை யாயிடினு
மாற்றவு மகமேரு வாகுமத் தலத்தறிதி.

தன்னநல் கினும்பலமே தங்கிடு மெனலோர்ந்து
பன்னரும் பெருஞ்செல்வப் பற்றுடை யவர்கிழிதா
மன்னநல் குதல்கூடா தமைந்ததம் பொருளளவைக்
குன்னரு மன்னதானம் வீசிட லுத்தமமாம்.

பொருளில ஞாயமெடுத்த நாயினு மதுபுரித
லருளிய லரிதாகி லத்தலந் தணைச்சார்ந்து
தெருண்மிக லரிவார்பாம் சிந்தைவைத் தினிதுண்டு
மருளறவாழ்ந்திக மற்றதும் பயன்படுமே.

எத்தலங் களினுமன்ன மிந்தலி னுற்பயனா
மத்தலத் தேற்பதினும் பெரும்பய னடையுமெனி
லுத்தம தலமிதுபோ லெய்குள அணர்வேந்தே
சித்தமெண் ணியவெல்லாஞ் சேர்தர லாமிதனால்.

சுத்தல மடைந்தி யாவ னெனினுமோர் கவன வனன
மெத்திய வன்பி னீவா னக்கினிட் டோம மேலு

மொத்தபன் மகமுஞ் செய்த பலனெலா முறுவா னுண்மை
வித்தக வரசவையம் வேண்டுவ திலையிக் கூற்றில்.

[ஐ
பொருவிலத் தலத்தி லன்னங்கொடுப்பவன் புசிப்போனென்
மிருவரும் வயங்கு மென்றுழ் மண்டலத் தினைப்பேதித்தித்
திருவம் ரொளியிற் சென்று சத்திய வுலகஞ் சேர்ந்து
பருவர லொழிந்து பன்னாள் வாழ்குவார் பாராள்வேந்தே.

இன்னுமத் தலத்தி லன்ன தானமியா ரியற்று வாரோ
வன்னவர் நுகரும் போக மனைத்துமா தாவிற் றுய்த்திப்
பன்னரும் புவனநாதன் பரவருள் வழங்கப் பெற்றுப்
பின்னர்வான் பிரம ஞானம் பெறுவரீ னுண்மை மாதோ.

பிராமணப்பிள்ளை

அன்னதானப்பலனையறிந்தகதை.

—:0:—

பதினோராநாளிரவில் மந்திரிகுமாரன் உண்டு ஆடை
யாபரண லங்கிர்தனாகிப் பரிமளமிருந்த நறுமலர்மாலைகுடி
தாம்பூலத்தரித்துப்பள்ளியறைசேர்ந்தான் இராசகுமாரத்தி
களில் மூத்தாள் ஸ்ரீராமஞ்செய்து உண்டு கலவைச்சாந்த
ணிந்து ஆடையாபரண லங்கிர்தனாகிப் பரிமளமிருந்த நறு
மலர்மாலைகுடி வழக்கப்படி வருகிறதுபோலப் பள்ளியறை
க்குவந்து சற்றேராம் வீணையைப்பாடிச் சாமயீரிக் கண
வணையணையவந்தாள் மந்திரிகுமாரன்கண்டு இவள்காதலைக்
கதையாம் தணிக்கக்கருதி ஓ பெண்கள்நாயகமே நானொரு
கிறியகதை சொல்லுகிறேன் அது முடிந்தவுடன் இருவரும்
கூடலாமென்று சொல்ல இராசகுமாரத்தி அக்கருத்துக்
கிசைய மந்திரிகுமாரன் சொல்லுகிறான் கேளும் பெண்கட்

கரசியே கலிங்கதேசமென்றொரு பட்டணமுண்டு அதிலே ஒரு அக்கிராமமுண்டு அவ்வக்கிராமத்திலே ஒரு பிராமணனுண்டு அவனந்தக் கிராமத்திலே உபாதானமெடுத்துச் சீவனஞ்செய்துவந்தான் அந்தக்கிராமத்திலே இருக்கிறவர்கள் அந்தப்பிராமணனுக்குத் தங்கள் சக்தியானுசாரம் பொருளுதவிசெய்து ஒருபிராமணக் கன்னிகையை மணந்தொடுத்து உபாதானத்தில்வரும் அமுதுபடியரிசியை தன்னுடைய சீவனத்துக்குவைத்துச் சுகித்துவந்தார்கள் சிலநாட் சென்றபின்பு சுவாமியின் அனுக்கிரகத்தால் ஒரு புத்திரனாவஃபிறந்தான் அப்புத்திரனுக்குத் தாய்தந்தையர்தங்களுடைய சக்தியானுசாரம் வேதவிதிப்படி பிராமணச்சடங்குகளை நிறைவேற்றி ஐந்துவயதானபின்பு பள்ளிக்குவைத்தார்கள் அப்புத்திரன் பள்ளியைச்சேர்ந்து நாலுவேதம் ஆறுசாஸ்திர மறுபத்துநாலு கலைக்கியான் மனுவிக்கியான முதலியவற்றையோதினன் பதினொருவயதாயிற்று அக்காலத்திற் பிதா இறந்துவிட்டார் பிதாவுக்குச் செய்யவேண்டிய கருமங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றித் தானு மாதாவுமாக வீட்டிலிருந்தனர் மாதா தினந்தினங்கூலிக்குக்குத்திஅதிற்கிடைத்த அமுதுபடியைக் கொண்டுவந்து சமயம்செய்துமுள்ளம் ஒருவேதியனுக்கு அன்னமிட்டு மிச்சமிருந்ததைத் தானுந் தன்புத்திரனுமாகப் பொசித்துக் காலத்தைக் கழித்துவந்தாள் இப்பீடி சிலகாலஞ் சென்றபின்பு ஒருநாள் இந்தப் பிராமணப்பிள்ளை அன்னைகொண்டிருக்கிற வீரதத்தை நினைத்துக்கொண்டு சற்றேரம்போசித்துத் தனக்கொன்றுந் தோன்றாமற்போகவே தாயிடத்துவந்து வணங்கி ஓ அம்மணீ நமதுஸ்திதியோ கூலிக்குக்குத்தி அதில்வரும் அமுதுபடியல்லது வேறு சீவனமில்லை அப்படியிருக்க நீங்கள் தினம்

ஒரு வேதிமனுக்கு அன்னமிடாமல் பொசிக்கிறதில்லை இந்த பிரதத்தினால்வரும் பயனென்னவென்று வினவ? தாய் குஞ்சிரிப்புற்று அப்பாபுத்திரா பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது சோடசதானம் அவற்றிற் கிறந்தது அன்னதானமும் சிதானமுமென்று சொல்லுவார்கள் அதில் அன்னதானம் அதிகதானமென்று எங்கள் தாதை முதாதையாற் சொல்லக்கேட்டிருப்பேன் ஆதலால் நான் அன்னமிடுகிறதை ஒரு பிரதமாகக்கொண்டிருக்கிறேனென்று கூற புத்திரன் வணங்கி ஓ அம்மணி அந்த அன்னதானத்தின் பலனென்ன அதனை எனக்கு விளங்க வுரைக்கவேண்டுமென்று வினவ? தாய் சொல்லுகிறாள் அப்பா நான் எங்கள் பெரியோர்கள் சொன்னதைக் கேட்டதேயன்றி அன்னதானத்தின் பலனை இன்னதென்று கேட்டதில்லை அவர்கள் 'சான்னதமில்லை மேலும் அந்த அன்னதானத்தின்பலன் சாஸ்திரங்களாற் கூறத்தக்கது-இவ்வுலகத்துக்குக் காரணனாகிய பரமசிவனுக்கே தெரியுமாதலால் அவரைத் தரிசித்துக்கேட்டால் விளங்குமென்று கூற புத்திரன்கேட்டுத் தாயைவணங்கி ஓ அம்மணி நான் பரமசிவத்தைக்கண்டு அன்னதானத்தின் பலனைக்கேட்டு வருகிறேன் கொஞ்சங் கட்டமுதுகட்டிக்கொடுவென்றுவினவ? தாய் அவ்வாறு கட்டமுது கட்டிக்கொடுக்க அதனை வாங்கிக்கொண்டு தாயைப்பணிந்து விடைபெற்று அந்த அக்கிராரத்தைக்கடந்து நாட்டைவிட்டு காட்டிற் புருந்து அனேகதூரஞ்சென்றாள் அக்காடோ மனிதசஞ்சாரமில்லாது கரடி புலி யானைகள் நிறைந்திருக்கின்ற அவ்வனத்தில் நெடுந்தூரஞ் செல்லும்போது சூரியனஸ்தமிக்கிற வேளையாக யிருந்தது அந்தவேளையில் அக்காட்டில் இருக்கிறவேடன் கண்டு ஒலு யாரோ ஒருமனிதன் செல்லுகிற

னவளைபுற்று நோக்கினுற் சிறுவனாகவும் பிராமணத்திரு
 மேனியாகவும் இருக்கிறது இன்னந் தூதஞ்சென்றால் பொ
 ருதஸ்தமானமாகுங் காடோ பெருங்காடு பிருகதொந்த
 னை அதிகம் இன்றியாப்பொழுதுக்குச் சிறுவனை நம்மிடத்
 தில் வைத்திருந்தால் சூரியனுதயமானவுடன் கருத்தக்கி
 சைத்தபடி நடக்கட்டென்று கருதி அப்பிராமணப்பிள்ளை
 யை வழிமறித்து ஓ ஐயா, சூரியனே அஸ்தமானமாகிற தரு
 ணம் இன்னும் போகப்போகக்காடு அதிகபிருகதொந்தரவா
 யிருக்குமாதலால் இன்றையாப்பொழுதையிங்கு தடுத்தவி
 ட்டிஷதனயின்பு உமது கருத்திட்டடி செல்லுமென்று கூறப்
 பிராமணப்பிள்ளை அக்கருத்தக்கிசைந்தாள் வேடன அப்பி
 ராமணப்பிள்ளையை யழைத்துப்போய்த் தன் பிள்ளையின்
 மேல வைத்துக்கொண்டு மகிஷாசுர அழைத்து அதுபெண்
 னை இவராரோ பிராமணர் பொழுதஸ்தமிக்கிறவேளை
 தன்னந்தரீபே காட்டிற் செல்லுகிறது தருதியல்லவேன்று
 நிகர்த்து இன்றியாப்பொழுதகரு வைத்திருக்கவேண்டு மெ
 ன்று கருதியழைத்தவந்தேன் நாம் இருவரும் பொ. க்ரு
 தேனுந்தன்னமாவங் கொஞ்சம் நெருக்கிக்கொடுத்தால் அவர்
 டக்கமநிப்போகிறது டீடுக்கிற இடத்திலும் நான் டடுக்
 கிறவிடத்திலும் கிஞ்சிறநிடம் டட்டிட்டுக் கொடுப்போமா
 கில் அதிற் டுத்திருப்பாரென்று கூற வேடன் மகிஷி கடுஞ்
 சினமடைந்து போபோ நான் இடங்கொடுக்கேன் என் டட்டி
 தேய்யுந் தீயமானவையுங் கொடுக்கேனென்றான் மேடன்
 பாத்து அவ்வேதியனுக்கு தனபங்ரு இடத்திற கொஞ்ச
 மட்டும் தனடக்கு தேய்யுந் தீயமானவையுங் கொஞ்சங்கொ
 டுத்துத் தனடகத்திற்படுகவைத்துக்கொண்டு தானும் பற
 துக்கொண்டான வேடன் தூக்கத்திற்புரண்டு பூமியில்

வீழ்ந்துவிட்டான் ஒரு மிருகம் அவனைக் கொன்று தின்ற
விட்டது சூரியோதயம் - அப்போது வேரெயர் எழுந்து பாரத்
தான வேட்கைக்கானே மெய்ஞ்சொன்னு ஏவென்று கருதிப்
பாண்டிட்டிறவகி நடந்தான் வேடனமணி புருஷனைக்கா
னாதவனாகி ஒரு நமசி கணவன பிரமணனுக்கு இடங்
கொடுத்தி ராமது புருஷன் பூட்டிலிழுந்த மிருகத்தக்கினை
யாடுவன துணர்ந்து அத்தகையந் தானம் பாண்டிட்டிற
க்கிச் சளந்தோடு ஒடி வந்து நடந்துபோகிற வேதிய
டாக்னைப்பிடித்ததக்கொண்டு பிராமணு உனக்கு இடங்கொ
டுத்த என் கணவன மிருகத்தக்கினை யாடினனாகையாலென்
கணவனைக் கொடுத்திப்போவென்றான் பிராமணன்அட்டா
இத்தனை அடியாய்ம வேடன்றந்தால் நமிட்டத்துவந்து இற
ந்தவனைக்கொடுவென்று வினவுகிறான் இதனைவன்ன அடியாய
ல்மனது மதித்த அடிவேடுவச்சி உன்னையானதிற்து வரவி
ல்ல உன் கணவர் என்னை வலிய அழைத்திவந்து அவன்
பொசிப்பிலும் அவ்விடத்திலுங் கொஞ்சம்கொடுத்து அரு
கிற் படுத்திருந்தான் சூரியன் உதயமானவுடன் நானவனைக்
கண்டிலன் போடிபோவென்று கையத்தட்டி திரிப் பிடு
ங்கிக்கொண்டு காடு மலை வனம் வட்டந்திரங்கெல்லாங் கட
ந்தி ஒரு ஊரில்வந்தான் அல்லுரில் ஒரு பிராமணன் அவன்
தூறு ஏர்ச் சமுசாரி அந்தசசமுசாரிகு ஒருநாளைக்கி ஆயிரக்
கலந்தானியம் வரவு அவ்வளவு வரவிருந்தாலு மவ்வூர் ஏரி
மராமத்துக்கே சரியாயிருக்கும் பன்னென்றால் நீத்தமவ்வே
ரியை மராமத்துச் செய்துவருகிறது உதயமானல் அவ்வேரி
முனையா லுடைத்துக்கொள்ளுகிறது அதனால் ஆள்களுந்
தானியங்களுஞ் செலவாகிறது அந்தப்பிராமணன் வீட்டுக்கு
இந்தப் பிராமணன்போலு எவ்வேதியன் இப்பிராமணப்

'நீர்நீரைப்பார்த்து நீயார் எங்கிருக்கிறது என்ன காரியார்
 த்தமாகவந்தீர் எங்குசெல்லுகிறீரென்று வினவினல் தன்வர
 லாற்றைச்சொல்லி அன்னதானப்பலனை பாமசிவஞானநிதது
 கொள்ளப்போகிறேனென்று கூற வேதியனகேட்டு மகிழ்
 ந்து அப்பிள்ளைக்கு எல்ல பருந்தளித்து ஓ ஐயா நீர் பாம
 சிவனைக்கண்டு டனகுறை நிறைவேறினபின்பு எனனார் ஐர்
 தினம் உடைத்திக்கொண்டுபோகிறது அது என்னகாரண
 மோ தெரியவில்லை அதன்புத் தெரிந்துவாருமென்று வே
 ண். . வேதியர் அக்கருத்தினைகூறி விடைபெற்றவ்வுரை
 விட்டு காட்டிவருத்து செல்லுகிறான். அவ்வழியில் ஒரு முட
 வள்கைகால இல்லாதவருகிப்பெயரால் மிகவும் வருத்தமுற்
 றிருக்கிற அவ்வேதியனைப்பார்த்து ஓ ஐயா நிரெங்குசெல்லு
 கிறீரென வேதியன் அன்னதானப்பலனைப் பாமசிவஞானநி
 த்துகொள்ளச் செல்லுகிறேனென முடவன் சொல்லுகிறான்
 ஓ ஐயா, நான் கைகாலில்லாதவருகிப் பெயரால் வெய்யவிற
 படுப் புழுப்போலே வருந்துகிறகாரண மெனக்குத் தெரிய
 வில்லை இக்காரணத்தையுங் கேட்டறிந்து வாருமென்றுசொ
 ல்ல வேதியன் அக்கருத்தினைகூறி விடைபெற்றுச் செல்தூ
 ரஞ்சென்றுன் அங்கொரு நாகம் புத்தினின்றுமவெளியில்வர
 சக்தியிலலாமலுங் கண்டெரியாமலும் பசியினாலுங் களவரு
 த்தப்பட்டிருக்கிறது இவ்வேதியனைக்கண்டு ஓ ஐயரே,
 நிரெங்கு செல்லுகிறீரெனறுவினவ? வேதியன் அன்னதானப்
 பலனை அறிய பாமசிவனைக் காணப்போகிறேனென்ன நாக
 ம் எனக்குக் கண்டெரியவில்லை பசிக்கு இரைதேடுவோமெ
 னனால் இரையின்மேல் விருப்பமுமில்லை புத்தைவிட்டுவெளி
 யில்வர நீனைத்தால் வருவதற்குச் சகதியில்லை அது எனக்கு
 சந்தேகமாயிருக்கின்றது அதனை விளங்கக்கேட்டுவாருமென்

று சொல்லிற்று அதனையுங்கேட்டுக் கொண்டு அதைகடந்து
 சிலதூரஞ்சென்றான அங்கொரு மாமரம் குறுங்கப்பழுத்தி
 ஒருவருக்கும் உதவியில்லா திருப்பதையுந் தன்னிடத்திற்
 பறவை விலங்குமறிதர் ஒருவருமணுகாதிருப்பதையும் நோ
 க்கி வருத்தமுற்றிருக்கிறது இந்தப் பிராமணப் பிள்ளையைப்
 பார்த்து ஓ பிராமணா நீ ரொங்குசெல்லுகிறீரென்று சொல்லப்
 பிராமணப் பிள்ளை தன் கருத்தைச் சொல்ல மாமரம் நான்
 குறுங்கப் பழுத்தும் எனபழமொருவர்க்கும் உபயோகமாக
 வில்லை எனவிடத்தூப்பறவைகளும் விலங்குகளும் வந்தடை
 கிறதில்லை இது எனக்கு தீராச்சந்தேகமாயிருக்கிறது இத
 னுக்கேட்டுத் தெரிந்துவாருமென்று சொல்ல அதனையுங் கே
 ட்டுக்கொண்டு அங்கிருந்து சிலதூரஞ் சென்று அங்குதோன்
 நிய பெரிய ஒரு மலைபக்ககண்டு இஃதான் தவத்தக்கடாஸ்ஸ
 உபயோகமானவிடமென்றுகருதி அங்குதவநிலையொன்றியுற
 திருப்பங்கொண்டு அங்கேசேர்ந்து ஓய்ந்துகொண்டிருக்கி
 ஞ் அருமையான தவத்தினைத் தவத்தினைத் தவத்தினைத் தவத்
 தவத்திலிருக்கவே தவத்தினைத் தவத்தினைத் தவத்தினைத் தவத்
 னுணர்ந்தகண்ணமே பார்வையினைத் தவத்தினைத் தவத்தினைத் தவத்
 நி ஆந்தரத்தியானமாகவந்தவனாகவந்தவனாகவந்தவனாகவந்தவ
 துகண்மூன் பிரசன்னமாநார் பரமசிவபிள்ளை கண்விழித்து
 பார்த்து ஆனந்தக்கூத்தாடிப் பலவாறு ஐந்திரான் பரம
 சிவன் மகிழ்ந்து உன்தவத்திக்கு மகிழ்ந்தனன் உனக்கு
 வேண்டிய வரத்தைக்கேள் தருகிறேமெனறனர் பிராமண
 பிள்ளை மகிழ்ந்து ஓ சுவாமி சகலபாக்கிபமுந் தாங்கள் தரி
 சனமானவுடன்பெற்றேன் என கருத்திலொன்றிருக்கிறது
 அதென்னவெனில் அன்னதானப்பலனையறிவதுதான் அதனைத்
 திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று வினவ? பரமசிவன் களிப்பு

த்று ஓ பிராமண அன்னதானப்பலனறிபவேண்டிய கருத்
 னக்குள் இருககிறமையால் விலாடதேசமென்றொரு தேச
 முன் அந்தத்தேசத்தக் கதிபதியாகிய அரசனுக்குப் புத்திர
 னிலை அவன் வேதியனைப்பாதுகாத்தி அவர்களுக்குத் தின
 ம்பூசைசெய்த அவர்களால் சகையுந் திருநிறுத் தன்மொ
 டக்குக்கொடுப்பீத்தவருகிறான அவவேதிபர்கொடுக்கிறஅட்
 சதைபாலு ரீருலும புத்திரனுண்டாகமாட்டான் இர்தஅட்ச
 கையுந் திருநிறையுங் கொண்டுபோய்க்கொடு இவற்றால் புத்
 திரனுண்டாகுவன்புத்திரனுற்பத்தியாகுமபோது நிஅங்கிரு
 த்த ஒருபொற்றட்டில் ஈனாதவாழைக்குருத்தை அந்தத்தட்
 டில்லயத்தி அப்புத்திரனை பூமிமீற்படாமல் அதிலேநீதி அன
 னதானப்பலனைக்கேள் அச்செ உனக்குச் சொல்லுமென்ற
 கூமினர் பின்பும் வேதியன் வணங்கி ஓ சுவாமி நான் வரும்
 வகையில் ஒரு வேதிபகிருககிறான் அவன் கனத்த சமுசாரி
 யாகவருவான் புத்திரனிடையிதோறு மடைஉடைத்திக் கொ
 ண்டிப்போனானு கண்டிருத்தட்டிற்குள் ஏரி உடைகிற கா
 றானபுறமுடவடைகைகா லல்லாம் பசியாற் காட்டிற்
 தவித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் அவனுக்கு அவ்வளவு வருத்
 தம்உருத்தத்தகுந்தான் ஒரு நாகங் கண்டதெரியா திரு
 ப்பதோடு இரையின்மேலும் இருப்பில்லாமலும் இருப்பிட
 த்தைவிட் டசையாமலு மிருக்கின்றது அதின் வரலாறும்
 ஒரு மாமரம் குலங்கப்பழுத்தும் பிறருக்குப் பயன்படாம
 லிருக்கின்றதுஅந்தக்காரணமுங்விளங்கவுரைக்கவேண்டுமெ
 ன்று லீனவ? பரமசிவன் சொல்லுகிறார் ஓ பிராமணு பிராம
 ணன் ஏரியினால் கனவருத்தப்படுவதற்குக் காரணம் அவன
 விட்டி லீரண்டு பெண்கள் பருவகாலமடைந்திருந்தும் அவர்
 களுக்கு மனம்புரிவிக்காமலிருக்கின்றமையால் அந்தயேரி

உடைந்து வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது முடவன் தான் கற்
தகல்லியை கலக்கமில்லாமற் சொல்லாமைபால் அவனுக்கு
அவ்வருத்தமுண்டாயிற்று நாகத்துக்கு தலையில் மாணிக்க
யிருக்கின்றமைபால் அந்நாகத்துக்கு அவ்வருத்தமிருக்கி
றது மாமரத்தடியில் யேழுசாடி தனமிருக்கின்றமைபால்
அதனை பூதங்கள் காத்திருக்கின்றது அப்பூதத்தருகில் ஒரு
செந்திலும்வாராதென்கூறி பின்னுஞ் சொல்லுகிறார் பிராம
ணன் கன்னிகைகளை மணம்புரிவித்தால் ஏரி உடையாது.
முடவன் தான் கற்றவித்தைபை ஒளியாமல் ஒருவர்க்குச்
சொல்வானாகில் அவனுக்கு வருத்தம் நீங்கும். பாம்பு மாணி
க்கத்தை பாருக்காவது கொடுத்துவிட்டால் அதன்வருத்
தம் நீங்கும். மாமரத்தாளிடத்திலிருக்கிற ஏழுசாடி திரவிய
த்தை பாருக்காவது கொடுத்துவிடுமொகில் அம் மரக்கனி
பிறநாக குபயோகமாகுமென்று கூறினர், பிராமணப்பிள்ளை
வணங்கி ஓ சுவாமி அடியேன் வருகிறபோது ஒருவேடன்
எனக்கு பொசிப்புக்கொடுத்தா னவன்மிருகத்துக் கிரையாயி
ளன் அவ்வரலாறுகூறவேண்டுமென்று வினவு? பகவான்சொ
ல்லுகிறார் அப்பா பிராமண அந்த வேடன் வரலாறு விலாட
தேசத் தாசனுக்குப் பிறக்கிற பிள்ளையால் விளங்குமெ
ன்று விடைகொடுத்து அந்தர்த்தியானமாயினர், பிராமணன்
தவறியவிட்டேழுந்து மாமரத்தடியில் வந்து ஓ மாமரமே
உன்னிடத்தில் ஏழுசாடி பொன்னிருக்கிறதென்றும் அதனைப்
பிறருக்குக் கொடுத்துவிட்டால் உன்கனி பிறருக்குபயோகப்
படுமென்பபரமன் திருவுளம்பற்றினாரென்றசொல்ல மாமரங்
கேட்டு ஓ பிராமண என்னிடத்திலிருக்கிற திரவியத்தைப் பர
மனாகண்டு தெளிந்தமையால் உமக்கே அத்திரவியத்தைக்
கொடுத்துவிட்டேன் நீ கொடுத்துக்கொள்ளுமென்றுசொல்லப்

பிராமணன் நீர் கொடுத்தது நான் மறுபடியும் வந்தெடுத்திக்கொண்டு போகிறபரியந்த முன்னிடத்திலிருக்கட்டுமென்று சொல்லி விடைபெற்று நாகத்தினிடத்தில்வந்து ஓ நாகமே உன்தலையில் மாணிக்கமிருக்கிறதென்றும் அதனால் உனக்கு வருத்தம்நேரிட்டதென்றும் அதனை யாருக்காவது அதிகப்பிரியத்தோடு கொடுத்திவிட்டால் உன் வருத்தம் நீங்குமெனப் பரமன் சொல்லினாரென்றுசொல்ல நாகமசோல்லுகின்றது என்தலையிலிருக்கிற நாகரத்தினத்தை பரமனாலறிந்திவந்தமையால் நீரே அந்த ரத்தினத்தைவாங்கிக் கொண்டுபோமென அந்தநாகம் மாணிக்கத்தைக்கக்கித்தன் வருத்தத்தை நீக்கிற்று பிராமணன் மாணிக்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு முடவனிடத்துவந்து ஓ ஐயா, நீ கற்றகல்வியை பிறருக்குரைக்காமல் ஒளித்தீரா மதனாலுமக்கு வருத்தமுண்டாயிருக்கிறதெனப் பரமன் திருவுளமபற்றினாரென்று சொல்ல முடவன் என் உள்ளக்கருத்தை பரமனாலறிந்து சொன்னமையா லுமக்கே கற்பிக்கிறேன் வாருமென்று அழைத்துத் தான் கற்றவிதையெல்லாங் கற்பித்து பஞ்சாட்சரத்தையும் நாவிலெழுதி தன் வருத்தத்தை நீக்கினான் பிராமணப்பிள்ளை வேதியன் விட்டுக்குச்சென்று வேதியரைநோக்கி ஓ ஐயா, நீர் இரண்டுபெண்களுக்கு கலியாணஞ் செய்யாமல் இன்னும் வைத்திருக்கிறீரா மதனாலேரி உடைகிறது அக்கன்னிகைகளை ஆருக்காவது மணம்புரிவித்தால் ஏரி வுடையாது உமக்கும் வருத்தமில்லையென்று பரமன் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரென்று சொல்ல வேதியன் மகிழ்ந்தகண்ணமே தன் குமாரத்திகளை அப்பிராமணப்பிள்ளைக்கு விவாகஞ்செய்வித்தான் பிராமணப்பிள்ளை பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்து சிலநாளிருந்து ஒருநாள் மாமனாரை

நோக்கி ஓ ஐயா, இந்தப்பெண்களை மறுபடியும்வந்து அழைத்துப்போகிறேனென்று சொல்லி விடைபெற்று விஸாடதேசம்வந்து அரசனைக்கண்டு ஓ மஹாராசனே என்கையினால்தேசதையும் நீறுங்கொடுப்பேனாகில் உனக்குப் புத்திரனுண்டாகிறா னப்படிப் புத்திரனுண்டாகாமற்போனா லென் பிராமண்ணியத்தை விட்டுவிடுகிறேனென்று சபதங்கூறி அவ்வரசனுத்திரவுபெற்று ராசபத்தினியை ஸ்ரானஞ்செய்து ஈரவஸ்திரத்தோடுவரும்படிசெய்து அட்சதையுந் திருநீறுங்கொடுத்தான் இராசபத்தினி அதனையுட்கொண்டாள் உடனே கற்பமுண்டாயிற்று இராசன் மகிழ்ந்து பிராமணப்பிள்ளைக்கு உபகாரஞ்செய்தான் இராசபத்தினிக்குப் பிரசவகாலமாயிற்று அக்காலத்தில் வேதியன் அரசனைநோக்கி ஓமகாராசனே உனக்குப் பிறக்கிற புத்திரன் மகாமண்டலேஸ்வரனாக யிருப்பான் அவனோடு சிலவசனம் நான் வசனிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது ஆகையால் அப்புத்திரனைப் பூமியிற்படாமலிருக்க ஒரு பொற்றட்டுச்செய்து அதில் வாழைக்குருத்தை வைத்து அதில புத்திரனை பெடுத்த வரவேண்டுமென்று சொல்ல அரசனக்கருத்துக்கிணைந்து தட்டும் வாழைக்குருத்துஞ் சேகரஞ்செய்து பிரசவகாலத்தில் புத்திரனை தட்டிலேந்திவரக் கட்டளையிட்டு இராசராசாக்கள் வரும்படி திருமுக மனுப்பினன் இராசராசாக்கள் திருமுகங்கண்டு வந்து சேர்ந்தார்கள் மருத்துவச்சிகள் புத்திரனை பூமியிற்படாமற் பொற்றட்டிலேந்தி ராசசமுகத்திற் கொண்டு வந்தார்கள் பிராமணப்பிள்ளை அப்புத்திரனைநோக்கி அப்பாராசபுத்திரா அன்னதானப்பலனைச் சொல்லவேண்டுமென்றுவினவ? அச்சிச வாயைத்திறந்து ஓ ஐயா, அன்னதானத்தின்லனை என்னாலுரைக்க தக்கதல்ல ஆயது மறுபவமொன்று சொல்லுகின்றேன் முன்

எம் நான் வேடஸ் உனக்கு ஒருநாள் ராத்திரி என்பவரு
தேனிலும் திணைமாவிலும் கஞ்சிறுமுனக்குக் கொடுத்தேன
அதனால் வேடருடம்பிவகி உலகாதிபதியானே என்னுள்
அன்னதானத்தின்பலன் நீரே மதித்திக்கொள்ளும் என்ம
னைவி யுமக்கு இடமுந் தேனுந் திணைமாவும் கொடுக்கேனெ
ன்றுளே அவளிந்தவூர்ப்பதசசேரியில் வெட்டியானவட்டிலிரு
க்கும் பன்றிபோட்டகுட்டிகளில் நாலாவதுகுட்டியாகவீருக்
கிறு ளதற்கடையாளம் நாலுகால வெள்ளை நடுநெற்றிசுக்க
னிருக்கும் பார்த்திக்கொள்ளுமென்று கூறி வாயை முடிக்க
கொண்டது. விலாடதேசத்தரசனும் மற்ற அரசர்களுங் கே
ட்டுஆச்சரியப்பட்டுப்பிராமணப்பிள்ளையை யாவரும்வணங்கி
இந்தவரலாறென்னவென்று வினவ ? பிராமணப்பிள்ளை ஆ
த்யோடந்தமாக வரலாற்றைச்சொல்லினன அரசன்மகிழ்ந்
து அந்தப்பிராமணப்பிள்ளையைப் பூஜிதைப்படுத்தி வேண்டி
யவற்றை யுதவி விடைகொடுத்தனன். அப்பிராமணப்பிள்ளை
அரசனுக்கு ஆதீர்வதித்து மாமரத்தருகில்வந்து திரவியத்
த யெடுத்திக்கொண்டு வேதியரிடத்தில்வந்து இரண்டு
மனைவியையு மழைத்திக்கொண்டு தன் தாயிடத்து வந்து
வணங்கிப்போய்வந்த சேதியெல்லாம் விளங்கவுரைத்துத்தா
யந்தானுந் தன்மனைவிகளும் சுகித்திருந்தார்கள். இவ்வகைப்
பட்ட புருஷனல்லவோ உங்களை மணம்புரிய வேண்டுமென்
துகூறிக் கதையை முடித்தனன் சூரியனுதயமானான் மந்
திரகுமாரன் தன்மனைபைச சேர்ந்தான இராசகுமாரத்தி
அந்தப்புறஞ்சென்றான்.

ஆகையால் இவ்வன்னதானப்பலனை அதிமதியூகிகளாகி
படிண்ணியபுகுடாள் அறிபவேண்டியது.

பிராமணப்பிள்ளை அன்னதானப்பலனை யறிந்தகதை
முற்றிற்று.

சிவனடியார்கள்ளுக்கு அமுதளித்ததற்குப் பிரமாணம்.

பேரியபுராணம்.

கொண்டுவநதும்னைப்புருந்து குலாவுபாதம்விளக்கியே,
மண்டிகாதலிநாதனத்திடை வைத்தருச்சக்செய்தபி, னுண்
டிகாவுவித்திலாறு சுவைத்திறத்தினிலொப்பிலா, வண்டர்
நாயகர்தொண்டரிசகையி லமுதுசெய்யவளித்தினார்.

மண்ணினிற்றிறந்தார்பெறும்பயன்மதிருடு
மண்ணலாடியார்தமையமுதுசெய்வித்தல்
கண்ணினுலவநல்லிழாப்பொலிகண்டார்
புண்மையாமெனினுலகர்முன்வருகெனவுரைப்பார்.

அல்லார்கண்டத்தண்டிரா னருளாற்பெற்றபடிக்கா
க, பலலாறியனறவளம்பெருகப் பரமனடியாரானாக, னெஸ்
லாமெய்தியுண்கவென பிரண்டுபொழுதும் பறைகிழத்திச்,
சொல்லாற்சாற்றிசசோறிட்டார் தயர்கூர்வறுமைதொலைத்
திட்டார்.

தேவாரம்.

மட்டிட்டபுஷ்கையங்கானன்மடமயிலைக்
கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலிச்சரமமர்ந்தா
ஓட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல்காணுதேபோதியோபும்பாவாய்.

நாயுமானகவாய்கள் பாடல்.

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும்வந் துநின்னன்பர்
தமபணிபா, மறமதுகிடககிளன்றிபானந்தவற்புதநிஷ்டையி
னிபித்தந், துறவுதுஷேண்டுமெளனியாயெனக்குத்தூயநல்ல
ருடரிசின்னம், பிறவியும்வேண்டுமபாளெனதிறக்கப்பெற்
றவன்பெற்றிநம்பேறே.

சோனசைலமாலை.

வெண்டிரு நிறபுணையுமா தவர்க்கு விருந்துசெய் துறு
ம்பெரு மிடியும், கொண்டநல் விரதத் தினைக்கும்யாக் கையு
மிக்கொடியனேற் கருளுநா னுளதோர், வண்டுமுகுங் குவளை
மலர்த்தடஞ் சுணையின் மற்றைவா னவர்க்குமித் தன்மித்,
தண்டியுண்டமிழ்ந்து கொளமலர்சோனசைலனே கைகை
நாயகனே.

பட்டணத்தடிகள்பாடல்.

பருத்திப்பொதியினைப்போலேவயிறுபருக்கத்தங்க
டுருத்திக்கழுவைபோடுகின்றார்அறந்தோர் தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டா ரவரையிம்மானிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டேலிருந்தாயிதையாகச்சியேகம்பனே.

ஞானிகளுக்கு அற்ப அமுதளித்தாலும் பெரும்பலன்
என்றதற்கு பிரமாணம்.

குறுந்தீரட்டு.

படித்தமறையோர்கள் பலகோடிபலகால
மிடித்தல்கெடவைத்தவர்கள்வே தழுடிவோதி
முடித்தபாழுத்தியுணர்வுற்றமுனிவன்கைப்
பிடித்தொருகையிட்டவர்கள் பெற்றதுபெறுளோ.
வையமாமணியா தியாகவழங்கினர் மகமேறினர்
ஆய்யமாநதியாடினர் அணியார் தவங்கள் தொகுத்துளார்
மெய்யமாதிகளெட்டுமேவியமெய்யுணர்ந்தவர்கையிலே
வையமாத் திரையிட்டவர்க்குளதானபேறடையார்களே.

திருமந்திரம்.

படமாடுவ கோயிற் பரமற் கொண் றீயி
னடமாடுவ கோயி னமபற்கங் காகா

நடமாடுங் கோயி னம்பற் கொன் றீயிற
படமாடுங் கோயிற் பரமற்கங்காமே.

அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென்
சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலாண் பலத்துக்கு
நிகரிலை யென்பது நிச்சயந் தானே.

ஆறிடும் வேள்வி யருமறை நூலவர்
கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதி
னீறிடுந் தொண்டர் நினைவின் பயனிலை
பேறெனி லோர்பிடி பேறது வாகுமே.

சிவபுண்ணியத்தேளிவு.

விச்சைநான்மறை வேதியர்கோடிபேர்க்
கிச்சையோடன்ன மீபலம்பாவையு
நிச்சயம்மொரு நீள்கிவையோகிகைப்
பிச்சையிட்ட பெரும்பயனல்குமால்.

மறைவலோரிலக்கம்பெயர்மாந்தவே
நிறையினுலருத்தும்பலநேருமா
லுறையுஞ்சாதகயோகியொருவனுக்
கறையுநூன்முறையன்னமருத்தவே.

கூற்றைவென்றருழகனடியரைப்
போற்றியனும்பொலிவுறலுட்டினூ
ரார்துமோர்கற்பமாயிரகோடிமேல
வீற்றிருப்பருருத்திரன்மெய்ப்பதி.

சிவதருமோத்திரம்.

பொன்னை மணியைப் புனையிழையை மற்றும் விரும்பும்
பொருளினையு, மன்ன மளிப்பா ரீங்கடைய ரங்குந்தாம்வே

அடியவடைவ, என்ன மதனை யருந்தவரை யருத்தி னூர்க ள வப்பலத்திற், றுன்னு வார்க னொருபாதி யவர்தா மொருபா த் றுன்னுவோ.

புலியூர்வேண்பா.

அள்ளியவா யன்ன மருந்தவர்வாய் லீழ்த்தகொடிப் புள்ளாருள் பெற் றாய்ப்பும் புலியூரே—யுள்ளமது சோதிக்கவருவார் தொண்டாவோடுன்வசமென் றோதிக்கவருவாரார்.

ஞானிகள் ஒருவற்கு அமுதளித்தால் உலகனைத்துக்கு மளித்ததாகு மென்றதற்கு பிரமாணம்.

குறுந்தீரட்டு.

மலகடா தியில்வைத்தமளத்தினை விலகிமெய்மையுனர்ந்திமிவ்வித்தக ிலகும்பாவரும்பாவையுமாதலா லுலகெலாமுண்டதாமிவனுண்டேதே.

பிரபுலிங்கலீலை.

உலகிலொருவன்சிவயோகியுண்டதமமசராசரமா மலகிலுயிர்களெலாமுண்டதாகுமென்னமதைகூறு மிலகுமுனையைக்காட்சியானின்றிங்குணரவுணர்த்திஞான கலகவினைகமர்க்குமருட்கண்ணன்றிகழல்ஸமதேவன்.

நீருமந்திரம்.

தண்டறு சிந்தை தபோதனர் தாமகிழ்ந் துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது கொண்டது மூன்று புவனமங் கொண்டதென் றென்டிசை நந்தி யெடுத்துரைத் தானே.

சிவனடியார் பெருமைக்குப் பிரமாணம்.
நீருவியோடநீபுராணம்.

சிவனடியார்க்கண்டிலாச்சிந்தையேயிரும்பேவல்செய்த
நாளு, மவனடியார்திறத்தொழுகா வாக்கையேமரஞ்செய்க
என்னுதிபைந்தும், பவனடியாரிடைச்செலுத்தாப்படிவமேபா
வைமறைபரவுஞ்சைவ, தவநெறியல்லாநெறியே பவநெறியே
என்றியளாய்த்தனர்வாள்இன்னும்.

என்தையிர்க்குமுறதி விகபரமென்பவவை கொடுப்பா
னெல்லாந்தான, யன்தையிர்க்குமுயிராரு மானென்ப வவ
னநிவார்க் கங்கம்வாக்கு, மனத்தறுமெய்ப்பத்திவழிவரு
மென்ப வப்பத்திவழி நிற்பார்க்கு, வின்தையர்தீர்த்திடவெ
டுத்த வடிவெனப தவனடியார் வேடமன்றோ.

சிவஞானிகள் பெருமைக்குப் பிரமாணம்
குறுந்தீரட்டு.

டலங்கள்வேண்டியடர்செலாம்பலித்திடம் பரமதத்துவ
ஞானி, நலங்கொணாமாமந்திரஞ்செய்த்திடையந்தவனீராடு
ரு, சலங்கடர்த்தமாமவன் நிருமேயிபேசகலதெய்பமுஞ்ச
வ்வாய், மலர்த்தவாசக மறுநிறப்பென வருமயத்தினிருந்
தாகும்.

பாவனியுமெய்புணர்ந்தவனிலனேயேயிமையப்
பாவைதன்னையோர்பாகம்வைத்தவன்பரவுவதும்
நாலின்மங்கையைநயந்தவனவிலவதுமவகைப்
பூவினமங்கையைப்புணர்ந்தவன்புகழ்வதுமவகை.
பண்டைநானமறைபகருதற்கரியவன்பரந்த
வண்டநாடருமனந்தகோடிகளுமாரமுதரீ
யுண்டநாயகனுருவுதன்னுளத்தளையடக்கிக்
கொண்டஞானிதன்பெருமைபைக்கருவாரெவரே.

ஞானவாசிப்டம்.

போற்றவணங்கப்புகிக்கப்புகழ வருந்திப்போய்க்கா
ன, வாற்றவுரிபோனெனவனவன்வன் பிறவியறுப்போர்க்கன

8173

21.3.2

வரதஞ், சாற்றுமகத்தாற்றீர்த்தத்தாற்றவத்தாற்றானத்
தாற்கிட்டா, ஐற்றவறிவாற்பிறவியறுத்துயர்ந்தோன் பத்தி
தரும்பயனே.

சூதசங்கீதை.

எவன்மனையிடத்தி லினையின்மெய்ஞ்ஞானி யிறைப்பொ
முதேனும்வந்துறினு, மவன்குலமனைத்தும்பரகதிதனையின்ற
டைந்தனமென்று கூத்தாடுந், தவமுளோயான்மதத்து
வாறுபவிதனனோக்கினுற்றீ லினைதணிபுளு, சிவசொருபத்தோ
ன்மெரிசனந்தானேதெளிந்தமெய்ஞ்ஞானிசித்தியதாம்.

பிரமகீதை.

ஈசஞ்ஞானியிருந் தினவீடத்தேயிருப்பதுமுத்திதானந்
தத், தேசிகனேவல்செய்பவன்காலென்சென்னியிலிருப்பது ம
னனி, மாகிலாப்பாமஞானியாமுனிக்குமகேசனுமொப்பலன்
மதிக்கி, லாகிலாவரியுமொப்பலனனு மொப்பலனேவரொப்
பாரே.

ஞானிகளேவற்சிதப்புக்குப் பிரமாணம் .

குறுந்தீரட்டு.

ஆவதாவதிலதற்றவன்னர்தம்
பாவமயாருமறிபப்படா தவர்க்
கேவல்செய்துதிரிவார்களுய்துவார்
முவர்தேவர்மொழிந்தருண்முத்தியே.

"ஞாலமுண்டவன் தலையினுற்குமப்பன மெய்ஞ்ஞானிவே
ண்டியதென்ற, னுலமுண்டவனவன்பினேதிரிகுவ னவன்பத்
ப்பொடிக்கென்றான், சிலமொனறையுந் தெரிவருஞானிதன்
சேவடிபணிசெய்வான், காலிரண்டுமென் தலைபவேயென்றன
ளகமலநான்முகத்தோனும்.

ஞானிகள் சிவசொருபமெனபதற்குப் பிரமாணம்.

விவேகதுடாமணி.

யாதொருபிரமஞானியிலக்கிபாலக்கிபங்க
ளேதுமேவிட்டகற்றியேககேவலனாப் பிற்பன்
சாதுவாமவனேறித்தசச்சிதானந்தமாக
வோதியசிவசொருபனுண்மையீதுண்மையீதே.

சோநுபவுந்தீயார்.

மெய்ம்மைமெய்யென்று விரித்தநிஞானிக்குச்
செய்யகருமமே தந்தீபற
சிவன்சிவமென்றே யுந்தீபற.

ஞானிகளொன்றைச்செய்துஞ் செய்யாதோனாய் மொன்
றைப்புசித்து மொன்றைப்புசிபாதோனாய் மோருடம்
போடிருந்து மோருடம்பிலானாய் மோரளவுபட்டு
மோரளவுபடாப்பூரணனாய் மிருப்பனென்ற
தற்குப் பிரமாணம்.

விவேகதுடாமணி.

ஒன்றினைச்செய்யும்போதுமொன்றுமேசெய்கையற்றோ
னொன்றினைத்துய்க்கும்போதுமொன்றுமேதுயித்தலற்றோ
னொன்றியசரிரியேனுமோர்சரிமுமேயற்றோ
னன்றியுமளவுபட்டோனாகினும்பூரணன்றான்.

ஞானிகளைப் பிரியாப்பிரியஞ் சுகதுக்கந்தொடரா
தென்றதற்குப்பிரமாணம்.

விவேகதுடாமணி.

உரைதரும்விதமேயாகவோர்சரிமுமேயின்றி
பொருமையாயிலங்காரின்றவோங்கிபடிரமவித்தைப்

உ-அ சிதம்பர-ஆன்ந்தானமான்மியம்.

நிரியமநிரியமததும்பேசியசபாசபங்கள்
மருவியேதொடராதொன்றுமைந்தனேமற்றுங்கேளாய்.

ஞானவாசிட்டம்.

பாவனேதீர்திரியமதினீனைப்புநீங்கிப்பவமென்னுங்கடல்
கடந்துபாரஞ்சேராதோன், சீவனெனநின்றாலுஞ்சீவத்தன
னமதீர்த்தாலுமில்லதத்திற்செறிவுற்றாலுங்,கேவலஞ்சந்தியா
செயாயிருந்தபோதுகுகிளர்கருதிமயக்கத்தாற்கிடைப்பட்டா
லு, மியாவதுஞ்செய்துந்தவீர்த்திமயயென்றில்லை மிகிரி
யுருக்கடல்போலியஸ்டினிப்பன்.

ஞானிகளபிராரத்தமெவ்வா தவ்வாறு வேண்டிய
வண்ணமிருப்பார்க ளென்றதற்குப்பிரமாணம்.

வேதாந்ததுடாமணி.

உலகிற்ற்தசீவனமுத்தனுகர்வீசுவாசசையா
சுண்பொருள்கள் பலகபீர்துமெனனமேயுற்றது
பலதிறங்கண்மொழிந்தமுடதேசெறிபுரிந்தும்
பாதவித்தமகிழ்ந்தமிகுவேடங்கள் புணந்தக
கலைதிறந்தமுடையுத்தங்கல்வீபலயின்றங்
கல்லாதமாதாமுயக்கிடையுற்றுமிவ்வா
தலகிறந்தநடையுறினமருள்வீசையாட்டென்றே
யவனதசோம்புகவைபமொருகிறிதுமுறமல்.

அநீருவதைப்பாணி

தென்புமுளத்தார் சிலவர்தெளிப்பார்
சிலவர்களிப்பார் சிலவர்திககப்பா
தென்புமுளத்தோ டமுதுசரிப்பா
தவர்கள்செயற்பா டறியவோனாதே.

யின் ஐருந்தென்மெய் கண்டுளோர்தவ
வேடமேயென்கோடிமாதரைக
கொண்டிருந்தெனவுச்செயததேதவங்
கொண்டகொண்டதேகொலமாஞ்ஞால்.

அவினோதவுந்தியார்.

ஆனந்தமெய்தினோ ராடினும்பாடின
மாணந்தலைபென் றுந்தீபற
அவர்செயல்கூறொணு துந்தீபற.

ஞானவாசிட்டம்.

வருதொழுலின் விருப்பமுன்வத்தமான வழிநிற்பன்செ
ன்றவற்றைமனத்தினெண்ணுன், கருமமுழுவதும்பற்றுந்
தொடர்பந்தத்திற்கலந்தவர்பான்மனம்பறமுன கவலைகூரா
ன், மருவியவோர்பத்தர்பாறபத்தனாகும்அஞ்சகர்டாலஅஞ்ச
கனும்வாலர்தம்பாற், பருவமுறுவாலனும்விருத்தராஜேர்
பால்விருத்தனந்தீரர்பாஓமாவகே.

அன்றியும்-விடகைபால் விடகையாந்துயருற்றோர்பால் வெ
ந்தியாமுறுநிலைமை விடாதபுந்தி,

சோருபசாரம்.

எந்தெந்தப்போக மெதிராகும்வ்வளவுக்
கந்தந்தப்போக மனுசரிப்பார் - பந்தமற்று
நீதித்தனிகையே நிற்பர்கிரணம்பரவு
மாதித்தன் போலேயவர்.

பகவத்கீதை.

இப்படியுயிரையுமியாக்கைதன்செயு
மெய்ப்படவறிந்தவன்வேட்டவேறுகர்ந்
தொப்பரவனறியேயொழுகிவாழினும்
பொய்ப்படுபிறவியின்மறித்தும்போகலான்.

பஞ்சநகப்பிரகாரணம்.

யாதொருக்கால் இருதயத்திலிருக்கிற ஆசையெல்லா
ம் பற்றறவிட்டுப்போயிற் றன்றைக்கிவன் முத்தனென்றுவே

தஞ்சொல்லுகிறது ஞானிகளிடத்திற் காணோமென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரத்தையும் ஆத்மாவையும் ஒன்றாகக் கண்டு வருகிற ஆசையாகாதென்று அந்த வேதத்திற் கர்த்தம் அகங்காரக்கிரந்திவிட்டு ஆத்மாவை வேறுகண் டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தினிடமாய்க் கோடியாசை வந்தாலும் ஆனியில்கையென் றுத்தரம்.

இப்படிப் பரியாசம்பண்ணத் தேவையில்லை சடபாதர் முதலானபே ருபேகைகூடியாயிருந்தது புராணத்திற் கேட்டோமென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்திரீகள் வாகனங்க ளோடே கூடி வீனையாடினாலும் ஞானி சரீரத்தைத் தானென்றெண்ணாவினன்று சாமவேதஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

இப்படி யறிந்த லீகேகி பிராரத்தத்தோற்றாவை யெப்படிக்க காண்ப னென்கிற சங்கைக்கு,

காஸ்திர மறியாதவன் கலங்குகில் றுற்போலக் கலங்காமல் மாயையாகிற மேகம் பிரபஞ்சமாகிற மழையை வேண்டியபடி பெய்தாலுஞ் சிதாசாசமா யிருக்கிற நமக் காணி யேது லாபமேதெனது கவலைகெட் டிருப்ப னென்றுத்தரம்.

ஞானிகள் பிராரத்தவசத்தால் வேண்டியவா றிருப்பதைக் கண்டுகழ்ந்தோர் நாகமுதலிய ஆன்பயகளை யருபவிப்பார்களுள் ததற்குப் பிரமாணம்.

குறுந்தீரட்டே.

என்றுமுள்ளவறிவுமெய் பிண்டமா
மொன்றுமின்றியுண்டவதிலாதமை
நன்றுதீங்குணர்ந ட்டு தவ
ரென்றுஞானமிலார்க்குஞ் சபேரே.

முன்னையிறந்தமுதற்றனிவித்தா
முன்னையிறந்துளவொன்றையுணர்ந்தோன
முன்னையிகழ்ந்தவர்சங்கையறத்தா
மென்னையிகழ்ந்தனரெனறனனிசன்.

கண்டகடவுள்க்கடவுளெனக்காணாதே
பண்டைநிலைநிலைவார்பாதகரேயானக்கா
லண்டமுழுதிமகத்திணர்ந்தவற்புதரைப்
பண்டைநிலைபலினைநதிகழ்வார்பாவிகளே.

செய்யவியைபிற்கிதிதுதப்புமவர்சேர்வார்
வெப்பநரகென்னுமறைமெய்யினையுணர்ந்தார்
செய்யுமதுவேதவமெனத்தெளிவுறாதே
வெய்யவுரைசெய்துகிலர்வெந்நகில்வீழ்வார்.

நயம்பெருகுவிடுதலுஞானியையிகழ்ந்தே
யியம்புமதிக்கெடனெரிவாப்பிரையமெய்து
வயங்குகதிரோனுமொளிர்மாமதியும்வான்மே
லியங்குவர்களுவ்வளவுமவ்வளவுமேறார்.

எழில்ஞானியையிகழ்வானிகழ்கெட்டானிகழ்கெட்டுள்
ளழலாதவனிகையுற்றவனெனநால்வருமவரைக்
கழலாதிடனுறைவானிவர்கான்மேலுறவாராத்
தழலாகியநியத்திடைதலைகீழுறவீழ்வார்.

சோநுபகாரம்.

செம்மையறியார் செகத்தோற்றவறியார்
தம்மையறியார்வினையுந் தாழ்வறியார்-தம்மிலே
யந்தரராய்க்கேன யவமதிப்பார் நல்லோரை
யெந்தவழிப்போவா றிவர்.

பெற்றபேரின்பப் பெரியோர்சரித்திரத்தைக்
குற்றமெனநாடுங் கொடியோர்க்கு-பற்றற்குக்
கோசகாரப்புழுப்போற் கோடானகோடிசென்ம
மாசார்வொன்றே மதி.

மகாவாக்கியம்.

அப்படியாகினு மனல்போ லேதேனுமருந்துவொன்ற
தைதல்வேண்டார்,தப்பறவேயஞ்ஞானி போறபுசிப்பனென
வுரைத்த தகைமையாலே, யொப்புரைத்ததல்லாதிக் குலகி
கழப்புசியான்மற் றுண்டானேனு, மெய்ப்பரிசையுணர்ந்தா
னாயிகழ்ந்தார்க்கு நரகமென்றுவிளம்புவாரோ.

ஞானிகளைக்கண்டவுட னவர்களைவ்வாறிருப்பினுமவர்
களுக்குத் தகுமெனறுன்னி யவர்களைத் தரிசித்ததத் துதித்
தபசரிப்போக ளிகத்திலும் பரத்திலுஞ் சுகமடைவார்க
ளென்றதற்குப் பிரமாணம்.

கைவல்யநவநீதம்.

சிவன்முத்தரைச்சேயித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
மூவருமகிழ்நோன்பு முழுவதஞ்செய்துசனம
பாவனமாநொன்று பழமறைமுழங்குமிப்பால்
மேவருஞ்சிவனமுத்தர் விதேகமுத்தியுரிகேளாய்.

சூதசங்கீதை.

'திகழுஞ்சிற்சொருபத்தனுதினநடிக்குஞ்சிவத்தையோர்
முகூர்த்தஞ்சிந்தித்தால், அகிலசாலங்களைத்தையும்பிரம
மாயுணர்ந்தசைவறுத்தமைந்தாற, புகழுமெய்ப்பிரமவிஷ்ட
னையன்னம்புனலிவைபுதவி பூசித்தாம், சகலபாதகமுந்தணி
யுமெய்ஞ்ஞானத்தழவினாற்றணிபுருஷனவோ.

ஞானிகளாகர்த்தாவாய்ப் பிராரத்தகூய பரியந்தம் பூமி
யிற் சரீரத்தோடு சஞ்ரிக்கும்போ தவர்களது முக்கரணத்
தாலு முண்டான பாவ புண்ணியங்களைத் துதி நின்றையாற்
பங்கிட்டுக்கொள்ளப் பங்காளிக ளிருவருண்டென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

கைவல்யநவநீதம்.

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புசிக்குநாட்செய்யுங்கர்மம்
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமல் மாண்டுபோம்வழியேதென்றா
சிறியவரிகழ்ந்தஞானிசெய்தபாவத்தைக்கொள்வார் [ஸ்
அறிவுளோரறிந்தபூசித் தமமெலாய்கைக்கொள்வாரோ.

இவ்விதத்தாற் பாவம்வரு மிவ்விதத்தாற்புண்ணியம் வரு
மென் றன்னிப் புண்ணியவழியாய்ச்செல்ல
மனதிற்கு இதோபதேசப்பிரமாணம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக்கெய்திற்றென்றாலதுகொண்
டு,செய்தற்கரியவறங்கள்பலசெய்துதுயர்கூர்பிறவியினின்,று
ய்தற்கொருமைபெறவெண்ணு அழல்வோனுடம்புபொற்கல
த்திற்,பெய்தற்குரியபால்கமரிற்பெய்ததொக்குமென்பரால்.

பட்டணத்தடிகள்பாடல்.

நாட்டமென்றேயிருசற்குருபாதத்தைநம்புபொம்ம
லாட்டமென்றேயிருபொல்லாவுடலையடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென்றேயிருசற்றத்தைவாழ்வைக்குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென்றேயிருஞ்சேபுனக்குபதேசமிதே.

ஆயாய்பலகலையாய்ந்திடுந்தூயவருந்தவர்பாற்
போயாகிஹமுன்மையைத்தெரிந்தாயில்லைபூதஸத்தில்

நட்ச சிதம்பர - அன்னதானமான் மியம்.

வேயார்ந்ததோரியர்காமவிகாரத்திலவீழ்ந்தமுந்திப்
பேயாய்விழிக்கின்றனைமனமேயென்னபித்துனக்கே.

சற்றுகினுந்தன்னைத்தானறியாய்தனையாய்ந்தவனா
யுற்றுகினுமுரைக்கப்பொருந்தாயுனக்கானநிலை
பற்றாய்குருவைப்பணியாய்பரத்தையர்பாலிற்சென்றென்
பெற்றாய்மடநெஞ்சமேயுனைப்போலில்லைப்பித்தனுமே.

மனையானுமக்களும்வாழ்வுந்தனமுந்தன்வாயின்மட்டே
யினமானசுற்றம்மயானமட்டேவழிக்கேதுதுனை
தனையாமளவெள்ளளவாகினுமுன்புசெய்ததவந்
தனையாளவென்றும்பரலோகஞ்சித்திக்குஞ்சத்தியமே.

அத்தமும்வாழ்வுமகத்துமட்டேவிழியம்பொழுக
மெத்தியமாதரும்வீதிமட்டேவிம்மிவிம்மியிரு
கைத்தலமேல்வைத்தமுமைந்தருஞ்சுகாடுமட்டே
பற்றிற்றொடருமிருவினைப்புண்ணியபாவமுமே.

சத்துவதானத்திற்குப்பரமாணம்.

பகவத்கீதை.

முன்செய்காரியப்பொருட்டுமின்றியேமுடித்திதனும்
பின்பொருநற்பொருள்வினையுமென்பதுவும்பேணாதே
நன்குடையகாலத்தேநல்லிடத்தேநல்லவர்க்குந்
தன்பொருளைக்கொடுக்கும்தசாத்துவிததானமே.

தன்மமொன்று கோடியாய் விருத்தியாகுமென்றதற்குப்
பிரமாணம்.

நீதிகாரம். •

எடுத்திடிவ்விசயனம்பு யேகமாயெடுத்திஒன்றை
தொடுத்திடிந்தத்தொழில் விடுகிலத்தெண்ணாருகு

மறித்ததைவிட்டவாறே ஆயிரமாகுலெக்கிற்
 மறித்திடுங்கோடிபோலத் தவமுளோர்க்கீயுந்தானம்.
 சாதுக்களாற் சகலமுஞ்சித்திக்குமென்றதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

நாட்டினியல்புமருவாமனட்டோக்கிதமாநம்பொருள்க
 ளீட்டிமுன்னமதனாலையினியருணத்திலுயர்ந்தோரைக்
 கூட்டியவராளிராசையினைக்கூடியதனல்விசாரத்தைத்
 தீட்டியதனன்மெய்ஞ்ஞானந்தெளிந்தான்முத்திசித்திக்கும்.

தேவாலையத்தினும் மடாலையம் விசேஷமா
 மென்றதற்குப் பிரமாணம்.

சங்கீலமுனிவர் பாடல்.

திடம்பெற்றஞானிகள் சேர்கையினுற் பசிதீர்கையி
 னால், உடம்புற்றவுண்மையுறுகையினுலுபதேசிக்கையினால்,
 இடம்பெற்ற மங்கைபங்காளரடியரிருக்கையினால், மடம்
 பெற்றபேறுதிருக்கோயிலுக்கில்லைவையகத்தே.

இங்கே காட்டப்பட்ட பாடல்களால் அன்னதானமே
 சிறந்ததென்பதும், சிவனடியார்களுக்கும் பெரியோர்களுக்
 கும் அன்னதானஞ் செய்வதே விசேஷமென்பதும், சிவனடி
 யார்கள் பெருமைமிகு சிவஞானிகள் பெருமைமிகு சிவஞா
 னிக ளேவந்திறப்பும், சிவஞானிகள் சிவசொருபமென்பதும்,
 சிவஞானிகளியல்பும், சிவஞானிகளைப் பிரியாப்பிரியந் தொ
 டராதென்பதும், சிவஞானிகள் பிரார்த்தமெவ்வர் மவ்வாறி
 ருப்பார்களென்பதும், சிவஞானிகள் பிரார்த்தவசத்தால்
 வேண்டியவாறிருப்பதைக்கண் டிகழ்ந்தோர் நரகமுதலிய
 துன்பங்களை யதுபவிப்பாரென்பதும், சிவஞானிகளகர்த்தா

சு.சு. சிதம்பர-அன்ன தான மான் மியம்.

வாய்ப் பிரார்த்தனையபரியந்தம் பூமியிற் சரீரத்தோடு சஞ்ச
ரிக்கும்போ தவர்களது முக்கூரணத்தாலுண்டானபாவபுண்
ணியங்களைத் துதிநிந்தையாற் பங்கிட்டுக்கொள்ளப் பங்கா
னிகளிருவருண்டென்பதும், மனதிற்குரிய இதோபதேச
மும், சத்துவதானமும், தவமுனோற்றியுந் தன்ம மொன்று
கோடியாகுமென்பதும், சாசூத்களாற் சகலமுஞ் சித்திக்கு
மென்பதும், தேவாலையத்தினும் மடாலயம் விசேஷமென்
பதும், தெளிவாகவிளங்குவதால் விசேஷித்தெழுதவில்லை.
இன்னும் விரித்தாற்பெருகுந் சுபம். சுபம். சுபம்.

‘அறஞ்செயலிரும்பு, நவககாவேல், பெரியோரைப்
பேணி,’ என்று - சூத்திரகுடிபுலகம்,

“அறக்குறைவைநிறைவாக்குஞ்சம்பத்தாக்கு
மாபத்தைச்சுபமாஞ்சுமசுபந்தன்னைச்
சிறக்குமுயர்ந்தவர்கூட்டமென்னுங்கங்கைச்
சீதநீராடினர்க்குச்செந்திவேள்வி
யிறக்கரியதவந்தானந்தீர்த்தம்வேண்டா
மிடர்பந்தமறுத்தெவர்க்குமினியோராசிப்
பிறப்பெனும்வேலைப்புனையாமுணர்வுசார்ந
பெரியோரைபெயர்வகையும்பேணல்வேண்டும்.”

கொலூன் மடாலயம் த்தலா லிவ்விதம்

NOVILOR - 200 307
(NEAR) KAR, KILN
(PHONE) 200 307

8173

Q1:38